

Ὁ τῆς θείας κωμωδίας ποιητῆς, κατὰ τοὺς ἐπισημοτέρους αὐτοῦ βιογράφους, εἶχεν ἀνάστημα μέτριον, φυσιογνωμίαν σεμνοπρεπῆ καὶ πλήρη ἐκφράσεως, ὄψιν μελάγχροα, κόμην μέλαιναν, γένειον πυκνὸν καὶ βροστροχῶδες, καὶ ἔσσει μελαγχολικὸς καὶ σκεπτικὸς ἐφαίνετο. ὠμίλει μὲν σπανιώτατα καὶ βραδέως· ἀλλ' εἰς τὰς ἀπαντήσεις ἦν εἰς ἄκρον ἐμβριθὴς καὶ εὐχάριστος.

Ἡ Ἰταλία, μετὰ ἐξ ὀλοκλήρους αἰῶνα, αἰσθάνθησα ἐκυτὴν ἐλευθέρην καὶ μίαν, ἠβουλήθη (1865) νὰ ἐορτάσῃ ἐπισήμως τὴν γένεσιν τοῦ μεγάλου αὐτῆς ποιητοῦ, τοῦ διατελέσαντος ἀκαρχίου πατριώτου ἕμα δὲ καὶ σοφοῦ.

Ἐν τῇ πλατεῖᾳ οὖν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐμελλε νὰ ἐγερθῇ τὸ ἀγάλμα τοῦ Δάντε, ἔργον ἐξοχον τοῦ γλύπτου Ἐρρίκου Πάτζη.

Ἢδὴ ἀπὸ τοῦ λυκαυγοῦς ἡ νέκ πρωτεύουσα ἐκοσμεῖτο διὰ στεφάνων ἀνθοδεσμῶν καὶ περιστροφμάτων· λίαν πρωὶ καθ' ἅπαντα τὰ παράθυρα ἐκυμάτιζεν ἡ ἐθνικὴ σημαία καὶ πρὶν ἢ χουσιώσῃ ὁ ἥλιος τοὺς μεγαλοπρεπεῖς τρούλλους τῶν Φλωρεντινῶν ἐκκλησιῶν, καθ' ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς ἐξώστους συνεπυκνωτο τὸ πλῆθος, πανταχόθεν συρρέον δίκην χειμάρρου.

Ἐλθόντος τοῦ Βασιλέως καὶ ἀναδάντος ἐπὶ τὸν ἀνεγερθέντα ἀπέναντι τοῦ ἀγάλματος θρόνον, τὰ παραπετάσματα τὰ καλύπτοντα τὸ ἐνδοξὸν μνημεῖον κατέπεσαν καὶ τὸ ἀγάλμα προσηγορεύθη ὑπὸ γενικῶν καὶ παρατεταμένων ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Ἄμα δὲ ὡς ὁ τῆς Φλωρεντίας Δήμαρχος, ὁ ἀντιπροσωπεύων τοὺς συμπολίτας τοῦ Δάντε, ἐξεφώνησε περὶ τοῦ ποιητοῦ προσλαλιάν, ἐψάλλη ὕμνος κατάλληλος τοῦ μουσοδιδασκάλου Ρωμάνη, συγκινήσας πάντων ἐν γένει τὰς καρδίαις.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐτελέσθησαν ἵππικοὶ καὶ γυμναστικοὶ ἀγῶνες, τὴν δὲ ἑσπέραν ἐφωταγωγήθη ἅπασα ἡ πόλις. Αἱ ἐορταὶ διήρκεσαν τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας· καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα ἦταν ἐκτεθειμένα πλεῖστα εἶδη ἐξόχου καλλονῆς τε καὶ τέχνης, κινουῦντα τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν.

Ἀλλ' ὁποῖα ἀπροσδόκητος σάμπτωσις! ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὰς ἐν Φλωρεντίᾳ ἐορτάς ἀνευρέθησαν ἐν Ραβένῃ τὰ τοῦ Δάντε ὀστά.

Πάντες ἐνόμιζον ὅτι τὰ λείψανα αὐτοῦ ἀνεπαύοντο εἰς τὸν ναῖσκον τὸν οἰκοδομηθέντα ὑπὸ τοῦ Βερνάρδου Βέμβο περὶ τὸ 1543 ἔτος. Κατὰ τὴν 26 ὁμῶς Μαΐου τοῦ ἀπελθόντος ἔτους, ἐνῶ ἐκρημνίζοντο ἀρχαῖοί τινες ἑτέρου ναοῦ τοῖχοι, ὀκτώ περίπου μέτρα μακρὰν τοῦ προῤῥηθέντος, δύο κτίσται, θέντες τὰς ἀξίνας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ τοίχου τοῦ ἐκκλησιδίου τοῦ καλουμένου Braccioforte,

καὶ συντρίψαντες τὴν ἐπιλίθωσιν παλαιᾶς τινος θύρας, ἀνακαλύπτουσι κοίλωμα, ἐν ᾧ μετ' ἐκπλήξεως ὄρωσι μικρὸν κιβώτιον, φέρον τὸ ὄνομα Dante καὶ ἐντὸς αὐτοῦ σωρὸν ὀστέων.

Ἡ ἐκπλήξις ἀθροίζει τοὺς κατὰ συγκυρίαν αὐτόθι διεκκίνοντας ὡς καὶ τινὰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημογεροντείου· καὶ δι' αὐτῶν βεβαιούται ὅτι ἀνευρέθησαν τὰ ὀστά τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ἰταλίας.

Ἐτέρα ἐπιγραφὴ ἐν τῷ κιβωτίῳ ὑπάρχουσα, ἔλεγεν ὅτι τὰ ὀστά τοῦ Δάντε ἐτέθησαν αὐτόθι ὑπὸ μοναχοῦ τινος καλουμένου Ἀντωνίου Σάντη· ἀλλ' οὐδὲν πλέον.

Νέγη ἀμφιβολία περιεκάλυψεν πρὸς ἐλίγον τὴν περὶ τῶν ὀστέων διαδοθεῖσαν φήμην· μετ' οὐ πολὺ ὅμως, ὡς ἄλλη ἐκρινὴ ἐμίχλη ὑπὸ ἠλιακῶν ἀκτίνων, διασκεδάζονται· διότι κατὰ τὴν 7 Ἰουνίου ἐκπωματίσαντες τὴν λάρνακα τοῦ ἐκκλησιδίου, ἐν ἣ ἐγινώσκατο ὅτι ὁ νεκρὸς ἐτέθη, εὔρον μικρὰ καὶ ὀλίγιστα ὀστά, τουτέστιν, ὅσα ἔλειπον ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ ἐν τῷ κιβωτίῳ εὑρεθέντων. Ταῦτα ἄνδρες εἰδήμονες ἐνόησαντες, συναρμολόγησαν ἐντελῶς τὸν σκελετὸν τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ καὶ οὕτως ἀπέληξε πᾶσα δυσπιστία.

Νεάπολις κατὰ Αὐγούστον 1866.

Ν. ΚΑΤΡΑΜΗΣ
ἀρχιμανδρίτης.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΑΣ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλλ. 360—394.)

Βαθμιαία ἐδῶλα ἕρεκα τῆς οἰκονομίας.

Καὶ ταῦτα λέγων δὲν ἐννοῶ νὰ καταδικασθῇ ὁ χειρῶναξ εἰς αἰωνίαν στερήσιν καὶ ταλαιπωρίαν· ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὁμοιάσῃ πρὸς τὸν μωρὸν ἐκείνον γεωργὸν, ὅστις ἀντὶ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον τὸν ὠρισμένον εἰς τροφὴν αὐτοῦ, κατασκευάζει δι' αὐτοῦ πλακοῦντας καὶ μελίπηκτα.

Εἶπον νὰ οἰκονομῇ δέκα λεπτά καθ' ἑκάστην ὁ χειρῶναξ· οἱ πλεῖστοι ὅμως δύνανται νὰ οἰκονομῶσι καὶ ἀνώτερον ποσόν. Πόσοι πρὶν ἔτι φθάσωσιν εἰς ἠλικίαν εἴκοσιν ἐτῶν, δύνανται ν' ἀποταμιεύσωσι καὶ μίαν δραχμὴν καὶ πλείονας ἴσως!

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ συμβουλή μου· κατ' ἀρχὰς νὰ περιορίζεται ὁ νέος χειρῶναξ εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, καθόσον ἡ ἐκ τῆς οἰκονομίας πρόσσδος, προσθετομένη εἰς τὸ καθημερινὸν κέρδος, αὐξάνει ἀναλόγως, νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς δαπάνας, σήμερον μὲν ἀγοράζων ἐπιπλα, αὔριον δὲ βελτιῶν τὴν τροφὴν καὶ τὸ ἐνδυμα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ εὐχαρίστησις διπλα-

σιάζεται, διότι καὶ τῶν σημερινῶν ἀγαθῶν ἀπολαύει ὁ χειρῶναξ μετὰ χαρᾶς, καὶ διὰ τὸ μέλλον δὲν ἀνησυχεῖ. Σπαταλῶν ὅμως τοὺς καρπούς τῆς νεκρικῆς σου ἐργασίας ἐννοεῖς, φίλτατε χειρῶναξ, τί πράττεις; Σπαταλᾷς καὶ καταστρέφεις τὴν εὐτυχίαν ὁλοκλήρου τοῦ βίου καὶ σοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας σου.

Ὁ ἔρος τῶν χρημάτων εἶναι βεβαίως ἐλάττωμα τὸ πρὸς αὐτὰ ὅμως ἀέθως εἶναι ἀρετὴ. Σέβας δὲ λέγων ἐννοῶ τὴν φρόνιμον αὐτῶν χρῆσιν. Θεωρῶ αὐτὰ ὡς δῶρον Θεοῦ, τὸ ὅποιον σοὶ ἐδόθη ὅπως ζήσης ἐν ἀνέσει, καὶ προασφαλίσῃς εἰς σεαυτὸν τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι τὸ πρῶτον ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

BIBAIION ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀρχὴ καὶ πρόοδος τοῦ χειρῶνακτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Μαθηταί.

Ἀνάγκη νὰ διδάσκηται ὁ μαθητὴς τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα. — Ὀμιλία πρὸς μαθητὴν περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ· σέβας, ἀφοσίωσις, εὐπειθεῖα πρὸς τὸν μῆστορα. — Συνέχεια. Διάκρισις. — Συνέχεια. Ἀγαθὴ προαίρεσις, ἐπιμέλεια. — Συνέχεια. Ζῆλος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ μῆστορος.

Ἀνάγκη γὰ διδάσκονται οἱ μαθηταὶ τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα.

Πρὶν γεῖνη τις τεχνίτης γίνεται μαθητὴς· πιθανὸν δὲ ὁ καλὸς μαθητὴς νὰ κατακτήσῃ καὶ καλὸς τεχνίτης.

Πολλάκις ἀκούονται παράπονα ὅτι σπανίως εὐρίσκονται καλοὶ μαθηταί. Ἄλλ' ἄραγε οἱ μαθηταὶ πταίουσι; Μήπως δὲν φέρωνται δεόντως πρὸς αὐτοὺς καὶ οἱ ἀνώτεροι; Προσεχῶς θέλω εἶπει πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται οἱ ἀνώτεροι τὰ παιδί' πρὸς τὸ παρὸν δὲ θέλω ὁμιλήσαι περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, καὶ θέλω προσθέσαι ὅτι ἡ παραμέλησις τῶν καθηκόντων αὐτῶν προέρχεται πολλάκις ἐκ τῆς ἀμελείας ἐκείνων, οἵτινες χρέος ἔχουσι νὰ διδάσκωσιν αὐτοὺς. Ναὶ μὲν δὲν πρέπει νὰ παραγρομίζωμεν τὴν κεφαλὴν τῶν μαθητῶν δι' ἀποφθεγμάτων καὶ κανόνων· δὲν πρέπει ὅμως καὶ ν' ἀφίνωμεν αὐτοὺς ν' ἀγνοῶσι πῶς πρέπει νὰ πολιτευῶνται. Ὅπως καὶ τὰ καθήκοντα ἐκπληρῶσι καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον ἐργάζωνται. Ἴδου ὡς ἐγγιστα τι πρέπει νὰ λέγῃ πρὸς μαθητὴν ὁ ἀνώτερος αὐτοῦ.

Ὀμιλία πρὸς μαθητὴν περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Σέβας, ἀφοσίωσις, εὐπειθεῖα πρὸς τὸν μῆστορα.

« Ὁ μῆστορ τὸν ὅποιον σοὶ ἔδωκαν οἱ γονεῖς σου, θέλει ἀναπληρώσει αὐτοὺς διδάσκων σε τὰ δεόντα·

αὐτὸς θὰ σὲ καταστήσῃ καλὸν τεχνίτην, καὶ αὐτὸς θὰ σὲ μορφώσῃ ὅπως νὰ κερδαίνῃς ἐντίμως τὰ πρὸς ζωάρκειαν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ σέβῃσαι αὐτὸν, ὡς ἐπέχοντα τόπον πατρὸς καὶ μητρός· ἀνάγκη ν' ἀφιερωθῆς εἰς αὐτὸν, διότι αὐτὸς θὰ σὲ διδάξῃ ἐπάγγελμα, τὸ ὅποιον θὰ σὲ ἀναδείξῃ ἀνεξάρτητον καὶ ἐντιμον πολίτην.

» Λέγων δὲ νὰ σέβῃσαι αὐτὸν, δὲν ἐννοῶ νὰ περιορίζεσαι ἀπλῶς εἰς ἐξωτερικὰς ἐπιδείξεις· διότι τὸ ἀληθὲς σέβας, ὑπάρχον ἐν τῇ καρδίᾳ, μεταβαίνει ἀπ' αὐτῆς εἰς τὸν νοῦν, καὶ ἀναμιγνύεται εἰς πάσας τὰς πράξεις τοῦ βίου.

» Ὡσαύτως καὶ ἡ ἀφοσίωσις συνίσταται εἰς τὴν ἐνθερμον καὶ εὐλικρινῆ προαίρεσιν τοῦ πράττειν πᾶν τὸ πρὸς τὸν εὐεργέτην ὠφέλιμον, καὶ εἰς τὴν ἀκριβοῦς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος.

» Εἰσερχόμενος εἰς τὴν νέαν ταύτην οἰκογένειαν, μὴ ἔλπιζε εἰς τὴν συγκατάβασιν, ὑπερβολικὴν ἴσως ἐνίοτε, εἰς ἣν ἦσο συνειθισμένος μεταξὺ τῶν ἰδίων σου συγγενῶν· διότι θὰ εὕρῃς αὐστηρότητα πολλὰκις ἄκαμπτον, ἥτις ὅμως θὰ σὲ ὠφελήσῃ τὰ μέγιστα. Καλὸν ὁ νέος νὰ ζῆ μετὰ ξένων καὶ νὰ στερῆται ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν περιποιήσεων τοῦ πατρικοῦ οἴκου· διότι μανθάνων τέχνην, μανθάνει ἐν ταύτῳ καὶ τὴν τέχνην τοῦ βίου.

» Ἐχε πάντοτε κατὰ νοῦν ὅτι πάντα, καὶ αὐτὰ τὰ δυσάρεστα, γίνονται πρὸς τὸ καλὸν σου. Μὴ ὀργίζου λοιπὸν ποτὲ, μὴ ἀδημόνει, μὴ φύλαττε πάθος, μὴ κλαῖς. Ἀπ' ἐναντίας θεωρεῖ ἕλα ὠφέλιμα· εὐγνωμόνει ὅταν σ' ἐπιπλήττωσιν ἢ τιμωρῶσι, καὶ φαντάζου ὅτι θέλουσι τὸ καλὸν σου· διότι αὐστηροὶ ὄντες προετοιμάζουσι τὸ μέλλον σου. Θέλεις αἰσθανθῆ καὶ σὺ μόνος τὴν ἀλήθειαν ταύτην μετὰ κερὸν.

Συνέχεια. Διάκρισις.

» Ἔσο δὲ ἕσον ἐνδέχεται διακριτικὸς· μὴ ζήτηε νὰ ἴδῃς ὅ,τι δὲν σοὶ δαινύουσι· μὴ ἄκουε ὅ,τι δὲν σοὶ λέγουσι· μὴ ἔσο περίεργος νὰ μάθῃς τὰ μυστικὰ τῆς οἰκογενείας. Πρὸ πάντων δὲ μὴ λέγε ἐκτὸς τῆς οἰκίας ὅ,τι γίνεται ἐν αὐτῇ, καὶ μὴ ἐπαναλαμβάνε ὅ,τι ἤκουσας. Καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς σου, πρὸς οὓς ὀφείλεις νὰ ἀναθέτῃς πᾶσαν ἐμπιστοσύνην διὰ τὰ κατὰ σὲ, ἃς ἀγνοῶσι τὰ κατὰ τὸν μῆστορά σου. Μὴ λέγε πρὸς αὐτοὺς παράπονα· μὴ λέγε ὅτι σὲ μετεχειρίσθησαν κακῶς, ἢ ὅτι κακῶς τρέφεσαι ἢ κοιμᾶσαι. Τὰ τοιαῦτα διαταράττουσι τὰς σχέσεις τῶν δύο οἰκογενειῶν καὶ καταντῶσι πολλάκις εἰς δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

» Ἔσο δὲ καὶ κατὰ πάντα τὰ ἄλλα διακριτικὸς. Μὴ ὁμιλεῖς πώποτε περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ μῆστορός σου, οὐ μόνον διότι δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς σὲ, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἀκριτος πολυλογία τῶν παιδίων γεννᾷ

ἀπροσδοκῆτους δυσχερασίας. Ἄκουσε ἐν παράδειγμα περὶ τούτου·

» Βυρσοδέψης τις κητοικῶν εἰς Σαπώλιαν, ἐλέγετο εὐδοκίμων καὶ καρδαίνων, ὅτε χρωσικοπία τις ἄλλου ἐζημίωσε καὶ αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μὲν γνωστὴ ἡ ζημία, ἐπειδὴ ὅμως οὐδεὶς ἐγίνωσκε πόσον ἦτο μεγάλη, πάντες ἐξηκολούθουν ἀναθέτοντες πίστιν εἰς αὐτόν. Νύκτα τινὰ, πλημμυρήσας ὁ παρὰ τὸ κτήμα τοῦ βυρσοδέψου διαβαίνων ποταμίσκος, κατέκλυσε τὰς ἀποθήκας αὐτοῦ, καὶ τοσοῦτον ἐβλάψεν τὰ δέρματα, ὥστε ἡ βλάβη ὑπῆρξε μεγίστη. Αὐτὸς ὅμως οὐ μόνον δὲν ἐκονολόγησε τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἱλαρὸς ἐφάνη μετὰ τὴν πλημμύραν οὐδεὶς ὑποπτεύθη τὴν ζημίαν. Δυστυχῶς ὅμως νέος τις μαθητῆς, ἔτι ὄλως ἐντρομος, διηγήθη τὰ γινόμενα πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἣτις ἐπανέλαθεν αὐτὰ πρὸς ἄλλους. Τὸ πρᾶγμα διεδόθη εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀμέσως οἱ δανεισταὶ φοβηθέντες ἤλθον σωρηδὸν ζητοῦντες τὰ δάνεια· ἀλλὰ πῶς ν' ἀποδώσῃ συγχρόνως αὐτά; Ἄν ἀγαθὸς τις φίλος δὲν ἤρχετο εἰς βοήθειαν τοῦ ἐντίμου αὐτοῦ βιομηχάνου, ἤθελε βεβαίως ναυαγήσει, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἀδιακρισίας τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ.

» Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἔχων, φίλτατε νέε, ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν, μὴ λέγε τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μήστορός σου.

Συνέχεια. Ἀγαθὴ προαίρεσις, ἐπιμέλεια.

» Ἔστο δὲ πάντοτε πρόθυμος, φιλοκάγαθος καὶ εὐθυμος· μὴ ἔστο μήτε ὑπουλος ἀλλὰ καὶ μήτε διαβολεύς· διότι ὁ μὲν ὑπουλος καταφρονεῖται, ὁ δὲ διαβολεύς μισεῖται. Ἐάν δὲ ἔχῃς συντρόφους ἔσο πάντοτε εὐλικρινὴς καὶ εὐπροσῆγορος πρὸς αὐτούς.

» Πρὸ πάντων δὲ ἔσο εὐπειθὴς καὶ ἐπιμελής· διότι τότε μόνον θὰ εὐδοκίμησῃς καὶ θὰ διδαχθῇς καλῶς. Ἐρώτα πάντοτε ὅ,τι δὲν ἐννοεῖς· καὶ ἂν δὲν ἐξετέλεσας κατὰ πρόωτον θεόντως τὸ ἔργον σου, ἐπανάλαβε αὐτὸ καὶ ἐκατοντάκις εἰ δέον, ἕως οὗ ἐπιτύχῃ. Ἀγάπα τὴν τέχνην σου καὶ ἐργάζου προθύμως. Ὁ προθύμως ἐργαζόμενος μαθητῆς προοδεύει ἐντὸς δύο μηνῶν, ὅσον δὲν προοδεύει ἐντὸς ὀλοκλήρου ἔτους ὁ ἀπροθύμως ἐργαζόμενος.

Συνέχεια. Ζήλος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ μήστορος.

» Ἐχέ ἀείποτε κατὰ νοῦν ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ μήστορός σου εἰσὶν ἱερὰ πρὸς σέ. Ὑπερασπίζου ἄρα αὐτὰ ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ μὴ συγχώρει, εἰ δυνατόν, νὰ βλάπτωνται.

» Καὶ πρὸς τὸ σὸν καὶ πρὸς τὸ τοῦ μήστορός σου συμφέρον, οἰκονόμη ἐπιμελῶς τρία πράγματα· τὰ ἐργαλεῖα, τὸ ὑλικὸν καὶ τὸν χρόνον. Τὰ μὲν ἐργαλεῖα, διότι αὐτὰ εἰσὶ τὰ ὄπλα τοῦ τεχνίτου· ὅσοι

διατηρεῖς αὐτὰ ἐν καλῇ καταστάσει, τόσῳ εὐκολώτερον καὶ ἐντελέστερον γίνεται δι' αὐτῶν ἡ ἐργασία σου, καὶ τόσῳ πλείονα χρόνον διαρκουσι. Τὸ δὲ ὑλικὸν, διότι ὁ μήστορ σου σοὶ ἐμπιστεύεται τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ ὅπως μάθῃς τὴν τέχνην σου. Ἀντάμειβε λοιπὸν τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην διὰ οἰκονομίας, καθόσον μάλιστα ἔνεκα τῆς πρωτοπειρίας σου καταναλίσκεις πλέον τοῦ δέοντος. Τὸν δὲ χρόνον, διότι, ὡς εἶπομεν ἤδη, ὁ χρόνος εἶναι θησαυρός· εἶναι ὁ θησαυρός τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεώς σου, ἕμα δὲ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν κόπων ὅσους καταβάλλει ὁ μήστορ ὑπὲρ σοῦ. Ἐάν ποτε σὲ στέλλῃ ἐκτὸς τοῦ ἐργαστηρίου χάριν ὑπηρεσίας, μὴ κατανάσκει ἐπὶ ματαίῳ τὴν ὥραν· καὶ ἐάν δύνασαι νὰ τελειώσῃς τὸ ἔργον σου ἐντὸς μιᾶς ὥρας, πρόσσεξε μὴ δαπανήσῃς εἰς τοῦτο μίαν καὶ ἡμίσειαν. Ἐγείρου τὸ πρωτὶ ἐνωρίς καὶ εὐθυμος, καὶ προτίμα τῶν ἑορτῶν τὰς ἐργασίμους ἡμέρας.

» Πρὸ πάντων δὲ τούτων ἔχε φόβον Θεοῦ, καὶ ὁ Θεὸς θὰ εὐλογήσῃ τοὺς κόπους σου. Μιμοῦ τὰ ἀγαθὰ παραδείγματα καὶ ἀπόφευγε τὰ κακὰ. Ἀγωνίζου νὰ γείνης τίμιος ἄνθρωπος· ἔχων τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐτυχία εἰς μόνους τοὺς τιμίους ἀνήκει καὶ ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ.»

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ.

Τὰ ἐν Κρήτῃ συμβαίνοντα ἀπὸ τινῶν μηνῶν, ἐλύοντα πρὸς ἑαυτὰ ὀλοκλήρον τὴν προσοχὴν καὶ πάσας τὰς μερίμνας τοῦ ἑλληνικοῦ καινοῦ, κατεσίγησαν σχεδὸν τὰς περὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων συζητήσεις. Οὐδὲν ἦττον ὅμως ὁ τύπος καταδεικνύει ἐνίοτε καίριά τινα ζητήματα, ἃ τινὰ πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ληρηθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὅπως ἀποφασισθῇ ἂν καὶ κατὰ πόσον συμφέρῃ εἰς τὸ κοινὸν ἡ παραδοχὴ αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων εἶναι καὶ τὸ περὶ καταργήσεως τῶν τελωνείων. Ναι μὲν αὐτὸ ἐγεννήθη πρὸ τεσσάρων ἐτῶν· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξῷ, ἐνῆι διαταγμοὶ καὶ ἀμφισβολαὶ ὑπεδέχοντο τὴν πρότασιν, ἀνεκινήθη καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ ἄνδρες τρίβωνες περὶ τὰ οἰκονομολογικὰ ἐνησχολήθησαν εἰς τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ κατάργησις συμφέρει οὐ μόνον εἰς τοὺς ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ δημόσιον ταμίον. Τὰ τελευταῖα πέντε φυλλάδια τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει ἐκδιδομένου ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἡ ἐλευθερία τοῦ Ἐμπορίου, » περιοδικοῦ συγγράμματος, περιέχουσι πολλὰς καὶ περιόργους εἰδήσεις, ἀξίας μελέτης. Τὴν κατάργησιν τῶν τελωνείων ἀξιοῦσι καὶ